11/09/2022

Νέα Σμύρνη: Πανηγυρικός Εσπερινός Αγίου Χρυσοστόμου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Νέας Σμύρνης

Μέγας πολυαρχιερατικός Εσπερινός επί τη μνήμη του αγίου ενδόξου ιερομάρτυρος Χρυσοστόμου Μητροπολίτου Σμύρνης και των συν αυτώ κατά την Μικρασιατική Καταστροφή μαρτύρων, τελέστηκε στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Φωτεινής Νέας Σμύρνης το απόγευμα του Σαββάτου 10 Σεπτεμβρίου 2022.

Προσκεκλημένοι από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης κ. Συμεών ήταν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σύρου κ. Δωρόθεος και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Ωρεών κ. Φιλόθεος, ο οποίος και κήρυξε τον θείο Λόγο. Ο Θεοφιλέστατος, μετά τις ευχαριστίες του προς τον οικείο Ποιμενάρχη για την τιμητική πρόσκληση, ξεκίνησε το κήρυγμα του λέγοντας ότι η ευγενική πρόσκληση

του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, του σεπτού Ποιμενάρχου της ιστορικής αυτής Μητροπόλεως, «εγείρει σε όλους συναισθήματα συγκλονιστικά» και του δίνει την ευκαιρία να συνεορτάσει μαζί με τους κληρικούς της Μητροπόλεως, τους τοπικούς φορείς αλλά και το πλήρωμα της τοπικής Εκκλησίας και να τιμήσουν όλοι μαζί τον Άγιο Χρυσόστομο.

Ο Θεοφιλέστατος, μεταξύ άλλων, πρόσθεσε:

«Ἐπέτειος δύσκολη ἀλλά καί συνάμα ἐπέτειος ἐλπίδας, ἀφοῦ βλέπουμε ὅτι οἱ Μικρασιάτες πρόσφυγες ρίζωσαν καί διακρίθηκαν μεταξύ ὅλων τῶν ἀνθρώπων πού ζοῦσαν στήν Ἑλλάδα.

Θά ἤθελα νά ἐκφράσω ἐλάχιστες σκέψεις γιά τήν ἑορτή πού καθιερώθηκε ἐδῶ καί 30 χρόνια, τό 1992, ἀπό τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὅταν καί συμπληρώθηκαν 70 ἔτη ἀπό τή Μικρασιατική Καταστροφή, ἐκφράζοντας ἔτσι τήν ἱστορική συνείδηση τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ πιστοῦ λαοῦ γιά τήν ἁγιότητα ὅσων μαρτύρησαν πρίν ἀπό 100 χρόνια καί προσέφεραν τον ἑαυτό τους γιά χάρη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, γιά τήν πίστη τους καί γιά τό καθῆκον τους πρός τήν πατρίδα. Δέν ἀντιβαίνει τό ἕνα στό ἄλλο.

Στο Δοξαστικό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς, μεταξύ τῶν ὕμνων πού ἀκούσαμε ἀπόψε, παρομοιάζεται ὁ ἱερός Χρυσόστομος μέ τό πρόσωπο τοῦ ἱεροῦ Ποιμένος, τό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἵσταται «εἰς τύπον καί τόπον Χριστοῦ», καί μετέχει στόν τρόπο ζωῆς τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ εἰκόνα τοῦ καλοῦ Ποιμένος εἶναι παρμένη ἀπό τήν γνωστή παραβολή. Γιατί ὅμως ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶναι «ὁ Ποιμήν ὁ καλός;». Γιατί ἐγκαταλείπει τήν ἀσφάλειά του γιά νά σώσει τό χαμένο πρόβατο. Γίνεται ἄνθρωπος γιά νά ἐπαναφέρει τόν ἄνθρωπο στήν εὐλογημένη ποίμνη πού ξέφυγε. Αἰτία τῆς ἐνανθρωπήσεως, ἡ πτώση τῶν Πρωτοπλάστων πού θέλησαν νά στηριχθοῦν ἀποκλειστικά στίς δικές τους δυνάμεις. Προσλαμβάνει τόν ἄνθρωπο καί τόν ὁδηγεῖ στόν Θεό μέσα ἀπό τόν Σταυρό καί τήν Ἀνάστασή Του. Ὁ Σταυρός ὑπάρχει «ζωή καί ἀνάστασις» καί δηλώνει τήν ἀπεραντοσύνη τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο. Ἔλυσε τό ἐπιτίμιο τῆς βρώσεως τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς, τοῦ ξύλου τοῦ καλοῦ καί τοῦ κακοῦ καί χάρισε τή ζωή καί τήν Ἀνάσταση.

Ὁ Σταυρός εἶναι τό καύχημα τῆς Ἐκκλησίας, γιατί ἐπάνω του βρέθηκε ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Γι᾽ αὐτό καί ἀποτελεῖ τήν αἰτία τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου, τῶν ἀνθρώπων.

Σέ αὐτά τά βήματα βαδίζει ὁ ἅγιος Χρυσόστομος. Δέν ἔμεινε στό ἀξίωμα ἀλλά σάν καλός ποιμένας ἔπρεπε νά ἀνέβει στόν Σταυρό γιά νά ἀκολουθήσει τό παράδειγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μέσα ἀπό τή θυσία δείχνει τήν ἀγάπη του γιά τό ποίμνιό του. Ὄχι μόνο αὐτός ἀλλά καί τόσοι ἄλλοι: ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς καί μοναχοί. Ἀπό τό συναξάρι του μαθαίνουμε ὅτι ἀπό τό ἱερό του σῶμα τίποτε δεν βρέθηκε γιά νά τιμηθεῖ, καθώς κατακρεουργήθηκε βαναυσότατα.

Τό δικό μας χρέος νά παραμένουμε συνεπεῖς στή ζωή μας, στήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, στήν ἀγάπη πρός τούς ἀνθρώπους. Ἡ ἐπιμονή μας στήν ὁδό τῶν θλίψεων, τῆς τήρησης τῶν θείων ἐντολῶν, τοῦ θείου θελήματος εἶναι αὐτά πού μᾶς φέρνουν σέ ἐπικοινωνία μέ τόν Θεό. Βαδίζοντας στά δικά τους ἴχνη νά ὁδεύουμε στά εὐλογημένα χνάρια τοῦ καθήκοντος καί νά παραμένουμε στήν εὐλογγημένη ὁδό τῆς Ἐκκλησίας. Ἀμήν».